

Галина Коза

ГК - Так давали ради, як то, то бачете. Як ми з мамою були, як відчим поїхав з сином до Криму, то що ми робили? Рано раненько встанемо, там була річка, то весною було, й ми пішли на ту річку, там росла така трава, й ми ту траву рвали. Мама казала що ту можна їсти. Микали, потім принесли додому, взяли попарили, й взяли те, воду, воду відлили, а то потовкли. Там вже зробилося таке те, так як тісто. А ми мали акацію, великі два дерева акації. Ви знаєте що таке акація? Вона цвила біло, то ми ті обривали, й висушили, висушили, й взяли потерли, й зробили муку.

- З листочків?

ГК - Є. Зробили муку, потерли, тим. Й тоді взяли ту, не знаю як то називалося, вони називали лобода, лобода. Колись вони то давали ту лободу для свиней, щоб свині росли. А ту ми лободу віддушену мочали в ту муку, й з того що ми з акації робили муку, й пекли такі коржики.